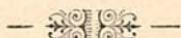

Двѣтѣ момиченца се засрамиха. Тѣ се насъзиха и разказаха за постъпката си. Слѣдѣ това трите другарчета пакъ си играяха заедно.

Самъ — самичѣкъ.

ъ сѣвернитѣ страни, почти цѣла-
та година, земята е покрита съ
снѣгъ. Сѫщо и водата е покрита
съ якъ, дебелъ ледъ. Тихо и пус-
то е тамъ. Хората ходятъ облѣ-
чени въ кожи, съ топли шапки
и съ кожани обуща. Тѣ живѣятъ въ пещери,
изровени изъ подъ снѣга.

Тамъ жителитѣ си служатъ съ кучетата и съ
еленитѣ. Кучетата ги впрѣгатъ, защото бѣгатъ
леко по снѣга и не потъватъ въ прѣспитѣ. Впрѣ-
гатъ и еленитѣ. Повече си служатъ съ еленитѣ,
защото той е износливъ, привикналъ на студа
и самъ си рови изъ подъ снѣга мѣхъ и трѣва,
съ което се и храни.

Веднажъ нѣколко отъ сѣвернитѣ ловци събрали
кожитѣ на убититѣ звѣрове, турили ги въ
шайнитѣ си и трѣгнали за близкия градъ да ги
продадатъ. Събрали се петь шейни: тѣй се пѫ-
тува по весело.

Като изминали нѣколко километра, на единия
пѫтникъ се разпрѣгналъ елена: каишитѣ се скажали.
Спрѣлъ се той и започналъ да ги поправя.